FACULTATEA DE MEDICINĂ

PROGRAMUL DE STUDII 0912.1. MEDICINĂ

DEPARTAMENTUL MEDICINA INTERNĂ/ DISCIPLINA MEDICINĂ INTERNĂ - SINTEZE CLINICE. INSTRUIRE BAZATĂ PE CAZ CLINIC.

APROBAT
la ședința Comisiei de Asigurare a Calității și Evaluării Curriculare în Medicină/Farmacie/ Stomatologie
Proces verbal nr. 7 din 17.06.24

Președinte Prof. univ., Dr. hab.
Andrei Pădure _____
(semnătura)

APROBAT
la ședința Consiliului Facultății de _____
Proces verbal nr. 10 din 18.06.24

Decanul Facultății Prof. univ., Dr. hab.
Gheorghe Plăcintă _____
(semnătura)

APROBAT
la ședința Catedrei de Sinteze clinice
Proces verbal nr. 12 din 17 mai 2024

Șef catedrădr. hab. șt. med., prof. univ.,
Sergiu Matcovschi _____
(semnătura)

CURRICULUM

DISCIPLINA **MEDICINĂ INTERNĂ - SINTEZE CLINICE. INSTRUIRE BAZATĂ PE CAZ CLINIC.**
Studii integrate/ Ciclul I, Licență

Tipul cursului: **Disciplină obligatorie**

Curriculum elaborat de colectivul de autori:

Sergiu Matcovschi, dr. hab. șt. med., prof. univ.
Cornelia Talmaci, dr. șt. med., conf. univ.
Svetlana Eremciuc, dr. șt. med., conf. univ.

Chișinău, 2024

I. PRELIMINARII

- Prezentarea generală a disciplinei: locul şi rolul disciplinei în formarea competenţelor specifice ale programului de formare profesională / specialităţii
- Medicina internă este o disciplină medicală clinică integrativă, interdisciplinară, corectivă, studierea căreia la etapa universitară va permite crearea abilităţilor necesare pentru a sugera şi susţine un diagnostic corect pe baza anamnezei, examenului clinic şi paraclinic, însuşirea noţiunilor necesare pentru diagnostic diferenţial şi crearea deprinderilor necesare pentru a soluţiona situaţiile de urgenţă, însuşirea elementelor de profilactică şi tratament a bolilor interne
- Misiunea curriculumului (scopul) în formarea profesională
- Consolidarea cunoştinţelor fundamentale ce ţin de patologia organelor interne şi implementarea lor în practică; cunoaşterea evoluţiei, diagnosticului, tratamentului oportun şi profilaxiei bolilor interne, dezvoltarea raţionamentului clinic şi sintezei medicale - elemente definitorii în pregătirea oricărui medic.
- Limba/limbile de predare a disciplinei: română, engleză, rusă.
- Beneficiari: studenţii anului 6, facultatea de Medicină 1 şi 2, specialitatea Medicină

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Codul disciplinei		**S.12.O.104**	
Denumirea disciplinei		**Medicină internă - Sinteze clinice. Instruire bazată pe caz clinic.**	
Responsabil de disciplină		**Prof. univ., dr. hab. şt. med. Sergiu Matcovschi**	
Anul	**6**	Semestrul/Semestrele	**12**
Numărul de ore total, inclusiv:			**150**
Curs	**30**	Lucrări practice/ de laborator	**30**
Seminare	**30**	Lucrul individual	**60**
Forma de evaluare	**E**	Numărul de credite	**5**

III. OBIECTIVELE DE FORMARE ÎN CADRUL DISCIPLINEI

La finele studierii disciplinei studentul va fi capabil:

- ***la nivel de cunoaştere şi înţelegere:***
  - perfecţionarea şi consolidarea cunoştinţelor în domeniul medicinei interne acumulate la anii 4 şi 5, îmbogăţirea şi aprofundarea lor;

- să cunoască variantelor atipice ale bolilor interne;
- aprecierea corectă a datelor obţinute în examenul nemijlocit al bolnavului în examenul de laborator şi instrumental;
- însuşirea tacticii de diagnostic şi tratament individual.

- ***la nivel de aplicare:***
  - aprecierea rezultatelor investigaţiilor paraclinice şi instrumentale;
  - îndeplinirea şi redactarea documentelor medicale;
  - efectuarea de sine-stătător a examinării pacienţilor cu comorbidităţi multiple;
  - elaborarea proiectelor de cercetare ştiinţifică în domeniul medicinii interne.

- ***la nivel de integrare:***
  - aprecierea importanţei patologiei interne în contextul medicinei generale şi integrării cu disciplinele conexe medicale;
  - aprecierea evoluţiei proceselor fiziologice, etiologia şi fiziopatologia proceselor patologice ale adultului;
  - dezvoltarea în continuare a raţionamentului clinic, având la bază principiile de diagnostic sindromal, diagnostic diferenţial intersindromal, al diverselor forme nozologice şi tratament strict individualizat;
  - abordarea creativă a problemelor medicinei interne;
  - deducerea interrelaţiei între medicina internă şi alte discipline medicale (ftiziologie, oncologie, endocrinologie etc.);
  - aptitudinea de a evalua şi autoevalua obiectiv cunoştinţele în domeniu;
  - consolidarea cunoştinţelor şi acumularea experienţei de diagnostic, diagnostic diferenţial şi tratament în bolile interne;
  - aptitudinea de a însuşi noile realizări în disciplina medicină internă.

IV. CONDIŢIONĂRI ŞI EXIGENŢE PREALABILE

Pentru însușirea bună a disciplinei Medicină internă – sinteze clinice sunt necesare cunoștințe profunde în domeniul disciplinelor studiate la anii precedenți (semiologie medicală, medicină internă, ftiziologie, oncologie, endocrinologie etc.).

V. TEMATICA ŞI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR

Cursuri (prelegeri), lucrări practice/ lucrări de laborator/seminare şi lucru individual

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		Prelegeri	Lucrări practice	Lucru individual
1.	Diagnosticul diferenţial în sindromul de condensare pulmonară.	2	4	4
2.	Diagnosticul diferenţial în sindromul bronhoobstructiv.	2	4	4
3.	Diagnosticul diferenţial în revărsatul pleural.	2	4	4
4.	Diagnosticul diferenţial în bolile pulmonare interstiţiale difuze.	2	4	4

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		Prelegeri	Lucrări practice	Lucru individual
5.	Diagnosticul diferenţial în durerea toracică.	2	4	4
6.	Diagnosticul diferenţial şi tratamentul diferenţiat în dereglări de ritm şi conducere.	2	4	4
7.	Diagnosticul diferenţial în hipertensiunea arterială	2	4	4
8.	Diagnosticul diferenţial şi tratamentul diferenţiat în afecţiuni necoronarogene ale miocardului.	2	4	4
9.	Diagnosticul diferenţial în dureri abdominale.	2	4	4
10.	Diagnosticul diferenţial în disfuncţii intestinale.	2	4	4
11.	Diagnosticul diferenţial în hepatomegalie. Diagnosticul diferenţial în sindromul icteric.	2	4	4
12.	Diagnosticul diferenţial în hipertensiunea portală şi complicaţiile ei.	2	4	4
13.	Diagnosticul diferenţial în sindromul edematos.	2	4	4
14.	Diagnosticul diferenţial în sindromul articular.	2	4	4
15.	Diagnosticul diferenţial în sindromul febrei de etiologie necunoscută.	2	4	4
Total		**30**	**60**	**60**

VI. MANOPERE PRACTICE ACHIZIŢIONATE LA FINELE DISCIPLINEI

Manoperele practice esenţiale obligatorii sunt:

- efectuarea diagnosticului clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
- efectuarea diagnosticului diferenţial şi argumentarea lui;
- întocmirea diagnosticului clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile);
- întocmirea planului de examinare paraclinică cu argumentarea lui;
- întocmirea planului de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
- abilitatea de a integra cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi celor clinice.

VII. OBIECTIVE DE REFERINŢĂ ŞI UNITĂŢI DE CONŢINUT

Obiective	Unităţi de conţinut
Tema (capitolul) 1. Diagnosticul diferenţial în sindromul de condensare pulmonară.	
• Să definească	- sindromul de condensare pulmonară.

Obiective	Unităţi de conţinut
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 2. Diagnosticul diferenţial în sindromul bronhoobstructiv.	
• Să definească	- sindromul bronhoobstructiv.

Obiective	Unităţi de conţinut
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui;
• să aplice	- de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui; - cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 3. Diagnosticul diferenţial în revărsatul pleural.	
• Să definească	- revărsatul pleural.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui;

Obiective	Unităţi de conţinut
	- de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de oservaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 4. Diagnosticul diferenţial în bolile pulmonare interstiţiale difuze.	
• Să definească	- bolile pulmonare interstiţiale difuze.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).

Obiective	Unităţi de conţinut
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 5. Diagnosticul diferenţial în durerea toracică.	
• Să definească	-sindromul de durere toracică.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 6. Diagnosticul diferenţial şi tratamentul diferenţiat în dereglări de ritm şi conducere.	
• Să definească	- dereglările de ritm şi conducere.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom;

Obiective	Unităţi de conţinut
• sa demonstreze abilitatea • să aplice • să integreze	- diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui; - cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică). -cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 7. Diagnosticul diferenţial în hipertensiunea arterială	
• Să definească • să cunoască • sa demonstreze abilitatea • să aplice	-sindromul de hipertensiune arterială. - detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;

Obiective	Unităţi de conţinut
	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 8. Diagnosticul diferenţial şi tratamentul diferenţiat în afecţiunile necoronarogene ale miocardului.	
• Să definească	- afecţiunile necoronarogene ale miocardului.
• să cunoască	- detalierea acestor afecţiuni, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin afectarea necoronarogenă; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 9. Diagnosticul diferenţial în dureri abdominale.	
• Să definească	-sindromul durere abdominală.

Obiective	Unităţi de conţinut
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 10. Diagnosticul diferenţial în disfuncţii intestinale.	
• Să definească	- sindromului de disfuncţiile intestinale.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui;

Obiective	Unităţi de conţinut
	- de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 11. Diagnosticul diferenţial în hepatomegalie. Diagnosticul diferenţial în sindromul icteric.	
• Să definească	-sindroamele de hepatomegalie şi icteric.
• să cunoască	- detalierea fiecărui sindrom, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).

Obiective	Unităţi de conţinut
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 12. Diagnosticul diferenţial în hipertensiunea portală şi complicaţiile ei.	
• Să definească	- sindromul de hipertensiune portală.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 13. Diagnosticul diferenţial în sindromul edematos.	
• Să definească	- sindromul edematos.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;

Obiective	Unităţi de conţinut
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 14. Diagnosticul diferenţial în sindromul articular.	
• Să definească	- sindromul articular.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate;

Obiective	Unităţi de conţinut
	- algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.
Tema (capitolul) 15. Diagnosticul diferenţial în sindromul febrei de etiologie necunoscută.	
• Să definească	- sindromul febrei de etiologie necunoscută.
• să cunoască	- detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigaţii, semnificaţia sindromului pentru diagnosticul nozologic; - maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; - incidenţa, aspectele moderne de etiologie şi patogenie ale bolilor care includ acest sindrom; - diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui;
• sa demonstreze abilitatea	- de a efectua diagnosticul clinic şi paraclinic (de laborator şi instrumental) al fiecărei entităţi nosologice cu argumentarea lui; - de a efectua diagnosticul diferenţial şi argumentarea lui; - de a întocmi diagnosticul clinic desfăşurat (boala de bază, complicaţiile şi comorbidităţile); - de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; - de a întocmi planul de tratament personalizat (a bolii de bază şi a comorbidităţilor) cu argumentarea lui;
• să aplice	- cunoştinţele şi deprinderile practice acumulate; - algoritmul de diagnostic, diagnostic diferenţial şi de tratament în eventualele stări de urgenţă; - cunoştinţele ce ţin de întocmirea documentaţiei medicale (fişa de observaţie, epicriza de etapă, de transfer şi de externare; extras din fişa de observaţie; fişa statistică).
• să integreze	-cunoştinţele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice şi ale celor clinice.

VIII. COMPETENŢE PROFESIONALE (SPECIFICE) (CP) ŞI TRANSVERSALE (CT) ŞI FINALITĂŢI DE STUDIU

✓ **Competenţe profesionale (CP)**

- ***CP1.*** Executarea responsabilă a sarcinilor profesionale cu aplicarea valorilor şi normelor eticii profesionale, precum şi prevederilor legislaţiei în vigoare.
- ***CP2.*** Cunoaşterea adecvată a ştiinţelor despre structura organismului, funcţiile fiziologice şi comportamentul organismului uman în diverse stări fiziologice şi patologice, cât şi a relaţiilor existente între starea de sănătate, mediul fizic şi cel social.
- ***CP3.*** Rezolvarea situaţiilor clinice prin elaborarea planului de diagnostic, tratament şi reabilitare în diverse situaţii patologice şi selectarea procedeelor terapeutice adecvate pentru acestea, inclusiv acordarea asistenţei medicale de urgenţă.
- ***CP4.*** Promovarea unui stil de viaţă sănătos, aplicarea măsurilor de prevenţie şi auto-îngrijire.
- ***CP5.*** Integrarea interdisciplinară a activităţii medicului în echipă cu utilizarea eficientă a tuturor resurselor.
- ***CP6.*** Efectuarea cercetărilor ştiinţifice în domeniul sănătăţii şi în alte ramuri ale ştiinţei.
- ***CP7.*** Promovarea şi asigurarea prestigiului profesiei de medic şi ridicarea nivelului professional.
- ***CP8.*** Realizarea activităţii pedagogice şi metodicodidactice în cadrul instituţiilor de învăţământ superior şi profesional tehnice în domeniul sănătăţii.

✓ **Competenţe transversale (CT)**

- ***CT1.*** Autonomie şi responsabilitate în activitate.
- ***CT2.*** Comunicarea eficientă şi abilităţi digitale.
- ***CT3.*** Realizarea abilităţilor de interacţiune şi responsabilitate social.
- ***CT4***. Dezvoltare personală şi profesională.

✓ **Finalităţi de studiu**

- Să cunoască particularitățile evolutive a bolilor interne pe fondal de comorbidități.
- Să cunoască metodologia diagnosticului diferențial al bolilor interne.
- Să cunoască rolul investigațiilor clinice, de laborator și instrumentale în diagnosticul diferențial al bolilor interne.
- Să fie competent de a prescrie tratament personalizat la pacienții cu comorbidități multiple.
- Să fi capabil în deducerea interrelațiilor dintre medicina internă și alte discipline medicale (ftiziologia, oncologia, hematologia etc.) efectuând sinteza clinică interdisciplinară.
- Să fi capabil de a însuși zilnic noile realizări ale medicinei interne.

IX. LUCRUL INDIVIDUAL AL STUDENTULUI

Nr.	Produsul preconizat	Strategii de realizare	Criterii de evaluare	Termen de realizare
1.	Lucrul cu sursele informaţionale:	Lecturarea prelegerii şi materialul din manual la tema respectivă, cu atenţie. Citirea întrebărilor din temă, care necesită o reflecţie asupra subiectului. De făcut cunoştinţă cu lista surselor informaţionale suplimentare la tema respectivă. De selectat sursa de informaţie suplimentară la tema respectivă. Citirea textului în întregime, cu atenţie şi scrierea conţinutului esenţial. Formularea generalizărilor şi concluziilor referitoare la importanţa temei/subiectului.	Capacitatea de a extrage esenţialul; abilităţi interpretative; volumul muncii.	Pe parcursul modulului
2.	Lucrul cu materiale on-line	Studierea materialelor on-line de pe pagina WEB a disciplinei şi de pe alte site-uri cu baze de date şi literatură de specialitate.	Prezentarea rezultatelor la lucrările practice şi seminarii	Pe parcursul modulului
3.	Aplicarea diferitor tehnici de învăţare		Volumul de muncă, gradul de pătrundere în esenţa diferitor subiecte, nivelul de argumentare ştiinţifică, calitatea concluziilor, elemente de creativitate, demonstrarea înţelegerii problemei, demonstrarea raţionamentului clinic, a abilităţilor practice, formarea	Pe parcursul modulului

			atitudinii personale	
4.	Activitatea de examinare a pacienţilor în timpul lucrărilor practice şi a gărzilor.	Examenul pacienţilor, aprecierea corectă a datelor obţinute în examenul nemijlocit al bolnavului, în examenul de laborator şi instrumental; însuşirea tacticii de diagnostic, diagnostic diferenţial şi tratament individual.	Formularea corectă şi argumentarea diagnosticului, planului de investigaţii şi de tratament al pacientului concret.	Zilnic, pe parcursul modulului
5.	Pregătirea şi susţinerea prezentărilor /referatelor.	Selectarea temei prezentărilor / referatelor şi termenilor realizării. Recenzii colegi. Recenzii profesori.	Volumul de muncă, gradul de pătrundere în esenţa temei prezentării /referatului, nivelul de argumentare, calitatea concluziilor, elemente de creativitate, formarea atitudinii personale, prezentarea grafică, modalitatea de prezentare.	Pe parcursul modulului

X. SUGESTII METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE

- **Metode de predare şi învăţare utilizate**

Disciplina Medicină internă – sinteze clinice este predată în manieră clasică: cu prelegeri şi lucrări practice. La prelegeri va fi citit cursul teoretic. Lucrările practice constau din:

Tratarea bolnavilor. Studentul tratează zilnic 4-5 bolnavi sub controlul lectorului sau a unui ordinatori cu experienţă. Completează fişele de observaţie, extrasele din fişele de observaţie, certificatele medicale şi alte documente medicale. Prezintă pacienţii la vizitele şefului de secţie, conferenţiarului, profesorului. Participă la examenele paraclinice (radiografie, endoscopie etc.) şi consultaţiile specialiştilor.

Zilnicele şi alte note din foaia de observaţie urmează să fie controlate şi semnate de lector sau ordinatorul clinicii.

Lectorul face vizita bolnavilor împreună cu fiecare student controlând măiestria studentului de a culege anamneza, de a examina fizic pacientul, de a completa fişa de observaţie clinică, de a formula diagnoza, de a indica tratamentul etc. O atenţie deosebită se va acorda gândirii clinice, diagnosticului diferenţial, tratamentului (elecţiunea medicamentului, dozele, receptura, evitarea polipragmaziei etc.).

Studentul studiază particularităţile evoluţiei bolii la bolnavii trataţi şi eficacitatea tratamentului.

în cazuri letale asistă la autopsie, participă la conferinţele clinico-anatomice.

Seminarele. La seminare se discută şi se analizează capitolele cele mai importante ale medicinei interne, precum sunt etiologia bolilor, fiziopatologia, tabloul clinic, diagnosticul şi diagnosticul diferenţial, tratamentul, profilaxia, expertiza capacităţii de muncă.

Lecţia decurge în formă de discuţie, pe parcursul căreia lectorul apreciază cunoştinţele studenţilor, le explică materialul neclar.

La finele fiecărui capitol discutat lectorul face o generalizare.

Analizarea cazurilor clinice. Pentru analiză vor fi selectaţi bolnavi cu boli, diagnosticul cărora este complicat, sau pacienţi cu patologie rar întâlnită, ce prezintă interes teoretic şi practic.

Vor fi analizate particularităţile evoluţiei bolii şi cauzele evoluţiei atipice a maladiei. Se va argumenta diagnosticul şi se va face diagnosticul diferenţial. Se va indica tratamentul cu argumentarea fiecărei indicaţii. Se va discuta profilaxia bolii şi expertiza capacităţii de muncă.

Gărzile în clinică. Pe parcursul studiului disciplinei Medicină internă – sinteze clinice fiecare student face 2 gărzi în clinică, în timpul cărora, împreună cu medicul de gardă, face vizita de seară a bolnavilor, la necesitate corijează tratamentul, acordă ajutor medical de urgenţă, îşi perfecţionează cunoştinţele în domeniul diagnosticului şi diagnosticului diferenţial, îşi perfectează deprinderile practice etc.

La conferinţa matinala (a doua zi) raportează despre bolnavii spitalizaţi în ajun, schimbarea stării pacienţilor gravi şi celor aflaţi sub supraveghere, acordarea asistenţei medicale de urgenţă, lucrului personalului de gardă.

Conferinţele clinice. Studenţii participă activ la conferinţele organizate conform planului clinicii cu rapoarte referative despre actualităţi în medicina internă, material ilustrativ, cu prezentarea bolnavilor cu patologii complicate în plan de diagnostic şi diagnostic diferenţial, cazuri întâlnite rar ce prezintă interes.

Activitatea didactică şi de cercetare constă în pregătirea de către studenţi a materialelor referative din diverse domenii ale medicinei interne, a materialelor ilustrative, a rapoartelor de sinteză, participarea cu comunicări la conferinţe clinice, ştiinţifico-practice etc.

- **Strategii/tehnologii didactice aplicate** (specifice disciplinei)

  „Interviul de grup”; „Studiul de caz”; „Masa rotunda”.

  Lucrări practice la patul bolnavului.

- **Metode de evaluare** (inclusiv cu indicarea modalităţii de calcul a notei finale)

Curentă: control frontal sau/şi individual prin:

- interogatoriu;
- analiza studiilor de caz clinic;
- rezolvarea problemelor/cazurilor clinice;
- aplicarea testelor docimologice;

- lucrări de control.

Cunoştinţele studenţilor vor fi evaluate zilnic, iar la finele fiecărei lecţii practice va fi anunţată nota.

Finală: Examen.

Formula de calcul a notei finale: Media anuală – 30%, Deprinderi practice – 20%, Testare – 50%.

Modalitatea de rotunjire a notelor la etapele de evaluare

Grila notelor intermediare (media anuală, notele de la etapele examenului)	Sistemul de notare naţional	Echivalent ECTS
1,00-3,00	**2**	**F**
3,01-4,99	**4**	**FX**
5,00	**5**	**E**
5,01-5,50	**5,5**	
5,51-6,0	**6**	
6,01-6,50	**6,5**	**D**
6,51-7,00	**7**	
7,01-7,50	**7,5**	**C**
7,51-8,00	**8**	
8,01-8,50	**8,5**	**B**
8,51-9,00	**9**	
9,01-9,50	**9,5**	**A**
9,51-10,0	**10**	

Nota medie anuală şi notele tuturor etapelor de examinare finală (asistate la calculator, testare, răspuns oral) - toate vor fi exprimate în numere conform scalei de notare (conform tabelului), iar nota finală obţinută va fi exprimată în număr cu două zecimale, care va fi trecută în carnetul de note.

Neprezentarea la examen fără motive întemeiate se înregistrează ca "absent" şi se echivalează cu calificativul 0 (zero). Studentul are dreptul la 2 susţineri repetate ale examenului nepromovat.

XI. BIBLIOGRAFIA RECOMANDATĂ:

A. Obligatorie:

1. Cursul de prelegeri.
2. Diagnosticul diferenţial în medicina internă: Manual / Sanda Buruiană, Natalia Caproş, Olga Corlăteanu [et al.]; Universitatea de Stat de Medicină şi Farmacie „Nicolae Testemiţanu" din Republica Moldova. – Chişinău: [S. n.], 2023 (Print-Caro). 483 p.

B. Suplimentară

1. Protocoalele clinice naţionale (ultimele ediţii).
2. Taylor Manual de diagnostic diferenţial: semne şi simptome în diagnosticul contra cronometru / Paul M. Paulman, Audrey A. Paulman, Jefrey D. Harrison [et al.] ; traducere din limba engleză de Florina Nicoleta Grigore. - Ed. a 3-a. - Bucureşti : ALL, 2016. - 511 p.
3. Medicina interna. Patologie respiratorie, cardiovasculară şi hematologică / Laurentiu Sorodoc, Cristian Stătescu, Antoniu Octavian Petriș... Iași: Editura Gr.T.Popa, 2023.
4. Harrison – Principiile medicinei interne. vol.1 + vol.2 + dvd. Ediţia a 19-a. 2022. 3436p.
5. Ambros F., Matcovschi S. Examenul clinic şi argumentarea diagnosticului: Ghid pentru studenţi şi rezidenţi. Chişinău: CEP Medicina, 2013. – 144 p.
6. Groppa Liliana. Compendiu de reumatologie = Справочник по ревматологии. Tipografia Sirius. Chişinău, 2009.
7. Matcovschi S. Despre cai, zebre, briciul lui Occam şi raţionamentul clinic (Metodologia diagnosticului diferenţial pe înțelesul studentului) / Sergiu Matcovschi. – Chişinău: S. n., 2022 (Tipogr. “Bons Offices”). – 23 p.
8. Matcovschi S., Ţerna E. Explorările funcţionale ale sistemului respirator. Chişinău, 2003 p.
9. Eremciuc S., Matcovschi S., Ţerna E., Calancea V. Bronhopneumopatia obstructivă cronică (Diagnostic şi tratament). Recomandare metodică. - Chişinău: S. n., 2022 (Tipogr. “Bons Offices”). – 58 p.